

селилъ въ Римъ; нѣ враждебни ти му кардинали избрали другъ папа, и отишли съ него въ Авиньонъ. За да се управи станалото побъркованіе, събралъ се духовенъ съборъ (въ Пиза), който избралъ другъ папа, а първи ти двама свалилъ. Нѣ тии нерачили да се отрекътъ отъ чинътъ си, та станали троица папи, които се мразили единъ другий и се проклинали. Отъ тогава паднала честъ та на папи ти. Уобщо папска та властъ въ Европа зела да испада. Често зели да се показоватъ люде, които явно говорили срешта безгрѣшнето на папата. Отъ тия противници на онова врѣме най-голѣмъ поборникъ билъ Иоанъ Хусъ.

Хуси ти. Иоанъ Хусъ билъ учитель на богословие то въ Пражкій университетъ. Той билъ много ученъ човѣкъ и истински християнинъ. Иоанъ Хусъ се повдигналъ срешта папски ти злосторничества и беспѣтний животъ на католическо то духовенство; освѣнъ това, той поискалъ отъ папа та миряне ти да се причащаватъ като духовни ти нѣ само съ тѣло то Христово, нѣ и съ кръвь та, оште, и богослужение то да става на народний езикъ, а не на латинскій, който народъ тѣ неразбира.*) Чехскити (сир. словѣнскити) учители и ученици въ Пражкій университетъ били откавъ Хуса. А нѣмци ти се повдигнали противъ негово то учение. До 5,000 нѣмски ученици си отишли отъ Прага съ учители ти си, и залѣгали да се направятъ по други ти мѣста нѣмски университети най-много въ Лайпцигъ.

За да се прѣкъснатъ съблзнии ти и бъркони ти, што станали въ католическата църква, царь Сигизмундъ свиклъ съборъ въ Констанцъ (на брѣгътъ на Баденско езеро). Тамъ

*) Отъ прѣдшественници ти на Хуса, сир. отъ люде ти, които въставали противъ безмѣрна та властъ на папа та и злоупотрѣбленія та на духовенство то, забѣлжителенъ е англичанинъ тѣ Виклефъ, учитель на Богословія та въ Оксфордскій университетъ, въ втора та половина на XIV вѣкъ.